

[Clara Munck.]

svageforsorg, sådan at der kan oprettes en institution på Amager. Nu skal man jo ikke glæde sig over, at det kun er et lån, for her har vi jo en af de meget tit omtalte, såkaldte selvejende institutioner, hvor dette, at man optager et lån til at bygge for, i realiteten nedfælder sig i de driftsudgifter, hr. Orla Pedersen omtalte, på 12 mill. kr. om året, idet staten, da den dækker driftsudgifterne, jo tilbagebetaler det lån, den selv har ydet. Derfor skal jeg heller ikke komme ind på rentesatsen i denne forbindelse.

Jeg vil meget gerne henstille til socialministeren, at socialministeren sætter alt ind på at få sin regering med til, at vi ikke trækker projektet så længe ud, som det er foreslået i de fyldige bemærkninger til lovforslaget. Jeg er enig med hr. Orla Pedersen i, at vi bør kunne komme i gang før 1970. Jeg er godt klar over, at der er et økonomisk problem, men som det er blevet sagt af hr. Orla Pedersen, og som det fremgår af bemærkningerne, er det jo en helt katastrofal situation, der foreligger for dansk åndssvageforsorg inden for hovedstadsområdet.

Dette område omfatter, som det også fremgår, en fjerdedel af Danmarks befolkning, og det er meget, meget ringe vilkår, man byder denne befolkning. Den har to centrale institutioner, og de er begge fuldt på højde med, hvad man kan ønske sig, nemlig Lillemosegård for voksenafsnittet og børnehospitalet i Vangede for børneområdet. Men medens børneområdet nærmer sig til at dække halvdelen — og kun halvdelen — af det behov for pladser, vi kender, så er det sådan for voksenafsnittet, at vi end ikke i dag har dækning for en tredjedel af det virkelig påtrængende behov, og når denne institution er udbygget, er vi ikke nået op på at have dækning for halvdelen af de pladser, der er brug for, uanset to andre projekter, der er i gang. Det er meget, meget påkrævet, at man kommer i gang, netop fordi de to gode institutioner, vi har, jo bliver ødelagt af den kamp, der må være om pladserne institutionerne imellem. Når man at hjælpe børnene, som man kan gøre i dag, så har man situationen, når de er ca. 15 år. Hvem skal så tage sig af disse børn? Da man på voksenafsnittet i forvejen må afvise meget påtrængende tilfælde, er det en uhyre belastning. Det er selvfølgelig

ikke kun en belastning for institutionerne, for lærere, personale og administration, men det er også en belastning for mange familier. Man henviser i lovforslagets bemærkninger til, som hr. Orla Pedersen også sagde det, at hovedstadsområdet har en kvotaordning med andre institutioner. Men folk, der har med disse ting at gøre, vil jo vide, at denne kvotaordning aldrig blev effektiv, at man mildt sagt kun kan konstatere, at den er brudt fuldstændig sammen.

Jeg beder derfor meget om, at man, hvis det overhovedet er økonomisk muligt, samler kræfterne og prøver at få fremmet planen. Vi har jo før set planlægning inden for åndssvageforsorgen, som det senere har vist sig at der ikke var så meget brug for, så med de muligheder, der er, skulle vi nok kunne komme længere frem.

Når jeg taler om økonomien — dette lån på de 45 mill. kr., der jo altså reelt er en bevilling — så forstår jeg godt, der kan være vanskeligheder; men her er vi jo i den situation, at den tidligere regering på ret uheldig vis for dette stykke sociale arbejde foretog temmelig drastiske nedskæringer. Vi ved, at åndssvageforsorgen havde ønsket på finansloven for 1968-69 — som den nye regering har overtaget — at få et beløb på 68,6 mill. kr. til rådighed til nyanlæg. Socialministeriet så sig nødsaget til dengang at nedskære til 61,3 mill. kr., og senere nedskar regeringen beløbet på finanslovsforslaget til 60 mill. kr., og efter denne resignation mener jeg, man må kunne gøre sig håb om, at regeringen søger at fremme muligheden for at yde de nu ønskede 45 mill. kr. til gennemførelse af denne sag.

Jeg kan ligesom hr. Orla Pedersen sige, at der er visse ting, vi gerne vil se på i et udvalg. Jeg har den opfattelse, at 45 mill. kr. er et meget stort beløb for at fremskaffe 284 pladser. Det er jo rigtigt, som der står i bemærkningerne, at der skal gennemføres moderne fysiurgisk behandling, og at det selvfølgelig kræver visse faciliteter. Men det er alligevel meget at skulle regne med mere end 150.000 kr. for hver voksenplads, som vi skaffer gennem denne foranstaltning. Men det er jo noget, vi kan se på. Vi er positive, vi ønsker lovforslaget gennemført hurtigst muligt og bedst muligt og ønsker det derfor henvist til et udvalg.